

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 610 คน แบ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วจำนวน 79 คน และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์จำนวน 531 คน จากนั้นนำข้อมูลมานำเสนอด้วยสถิติเชิงพรรณนา สรุปลักษณะและพฤติกรรมของนักเรียน และใช้การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มเพื่อหาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ โดยแยกวิเคราะห์เพศหญิงและเพศชาย โดยการนำเสนอข้อมูลจะแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การจำแนกกลุ่มพหุคูณ (Multiple Discriminant Analysis)

- 2.1. การวิเคราะห์การจำแนกกลุ่มพหุคูณ (Multiple Discriminant Analysis) ในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศชาย โดยใช้การวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise)
- 2.2. การวิเคราะห์การจำแนกกลุ่มพหุคูณ (Multiple Discriminant Analysis) ในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเพศชาย โดยใช้การวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จัดแสดงในรูปแบบของจำนวน และร้อยละ ดังในตาราง 3-9 ต่อไปนี้

ตาราง 3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ($n = 610$)

อายุ (ปี)	กลุ่มนักเรียน				รวม	
	ชาย		หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
12	-	-	1	0.20	1	0.20
13	15	2.50	19	3.10	34	5.60
14	192	31.50	186	30.50	378	62.00
15	102	16.70	79	13.00	181	29.70
16	11	1.80	5	0.70	16	2.50
รวม	320	52.50	290	47.50	610	100.00

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 14 ปี โดยคิดเป็นร้อยละ 62 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 31.50 เพศหญิงร้อยละ 30.50) รองลงมาคืออายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.70 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (เพศชายร้อยละ 16.70 เพศหญิงร้อยละ 13.00) และมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 14.29 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.617 โดยอายุต่ำสุดของกลุ่มตัวอย่างคือ 12 ปี และอายุมากที่สุด คือ 16 ปี

ตาราง 4

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง เปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง
(n= 610)

	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มที่ 1 ไม่เคยมี เพศสัมพันธ์และไม่คิดจะมี ในอีก 6-12 เดือนข้างหน้า	146	23.93	226	37.05	372	60.98
กลุ่มที่ 2 ไม่เคยมี เพศสัมพันธ์แต่ตั้งใจจะมี ในอีก 6-12 เดือนข้างหน้า	121	19.84	38	6.23	159	26.07
กลุ่มที่ 3 เคยมีเพศสัมพันธ์	53	8.69	26	4.26	79	12.95
รวม	320	52.40	290	47.60	610	100.00

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รายงานว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 12.95 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยเพศชายมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง (เพศชายร้อยละ 8.69 และเพศหญิงร้อยละ 4.26)

ที่น่าสนใจคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่รายงานว่า "ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์" จำนวน 531 คน หรือร้อยละ 87.05 นั้น เมื่อผู้วิจัยถามคำถามเพิ่มเติมในเรื่องของ "ความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือนข้างหน้า" พบว่าสามารถแยกออกได้อีกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์และไม่คิดจะมีเพศสัมพันธ์ ในอีก 6-12 เดือนข้างหน้า จำนวน 372 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 60.98 โดยมีจำนวนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (เพศหญิงร้อยละ 37.05 เพศชายร้อยละ 23.93) และกลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ตั้งใจจะมี ในอีก 6-12 เดือนข้างหน้า จำนวน 159 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 26.07 โดยมีจำนวนเพศชาย มากกว่าเพศหญิง (เพศชายร้อยละ 19.84 เพศหญิงร้อยละ 6.23)

จากนั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่รายงานว่าเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาแล้วทั้งหมด 79 คน ในส่วนของข้อมูลที่เกี่ยวข้องการมีเพศสัมพันธ์ ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ความตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ และการยินยอมมีเพศสัมพันธ์เมื่อคูรััก
 ชักชวน ของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว เปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง
 (n = 79)

	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (ปี)						
12	5	6.33	2	2.53	7	8.86
13	9	11.39	7	8.86	16	20.25
14	26	32.91	13	16.46	39	49.37
15	12	15.19	3	3.80	15	18.99
16	1	1.27	1	1.27	2	2.53
รวม	53	67.09	26	32.91	79	100.00
บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรก						
คูรััก	49	62.02	24	30.38	73	92.40
เพื่อนต่างเพศ	3	3.80	2	2.53	5	6.33
เพื่อนเพศเดียวกัน	1	1.27	-	0.00	1	1.27
รวม	53	67.09	26	32.91	79	100.00
สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก						
อยากทดลอง	35	44.30	14	17.72	49	62.02
แรกผลักดันจากเพื่อน	7	8.86	1	1.27	8	10.13
คูรัักชักชวน	7	8.86	10	12.66	17	21.52
อื่นๆ (เช่น ควบคุมอารมณ์ ไม่ได้, อึกฝ่ายกระตุ้น)	4	5.06	1	1.27	5	6.33
รวม	53	67.08	26	32.92	79	100.00
ความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ใน 6-12 เดือนข้างหน้า						
ไม่มีอย่างแน่นอน	3	3.80	5	6.33	8	10.13
ไม่แน่ใจ ยังไงก็ได้	30	37.97	11	13.92	41	51.90
มีแน่นอน	20	25.32	10	12.66	30	37.97
รวม	53	67.09	26	32.91	79	100.00
การยินยอมมีเพศสัมพันธ์ถ้าคูรัักชักชวน						
ยอม	38	48.10	13	16.46	51	64.56
ไม่ยอม	5	6.33	5	6.33	10	12.66
ไม่แน่ใจ	10	12.66	8	10.12	18	22.78
รวม	53	67.09	26	32.91	79	100.00

ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ทั้งหมด 79 คน ในตาราง 5 พบว่าอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่แล้ว คือ 14 ปี (ร้อยละ 49.37) โดยอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 13.86 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.916 และอายุต่ำสุดคือ 12 ปี

สำหรับบุคคลในกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรกนั้น ทั้งเพศชายและเพศหญิง รายงานตรงกันว่า อันดับแรกได้แก่ คู่รัก (เพศชายร้อยละ 62.02 เพศหญิงร้อยละ 30.38) รองลงมาได้แก่ เพื่อนต่างเพศ (เพศชายร้อยละ 3.80 เพศหญิงร้อยละ 2.53) และมีเพศชายเพียงรายเดียว ที่รายงานว่ามีการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพื่อนเพศเดียวกัน

เมื่อถามถึงสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ต่างรายงานตรงกันว่า สาเหตุอันดับแรกคือ ความอยากทดลอง (เพศชายร้อยละ 44.30 เพศหญิงร้อยละ 17.72) สาเหตุรองลงมาในเพศชายพบว่า มาจากแรงผลักดันจากเพื่อนและคู่รักชกชวณ คิดเป็นร้อยละ 8.86 และ 8.86 เท่ากัน และสาเหตุท้ายสุดคือ การไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้หรือถูกอีกฝ่ายกระตุ้น คิดเป็นร้อยละ 5.06 ส่วนในเพศหญิง สาเหตุอันดับรองลงมาคือ คู่รักชกชวณ คิดเป็นร้อยละ 12.66 และสาเหตุท้ายสุด คือ แรงผลักดันจากเพื่อนและการไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้หรือถูกอีกฝ่ายกระตุ้น คิดเป็นร้อยละ 1.27 และ 1.27 เท่ากัน

เมื่อถามถึงแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ในอนาคต คือในช่วง 6-12 เดือนข้างหน้า จากตาราง 5 จะเห็นได้ว่าร้อยละ 37.97 ของกลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์อย่างแน่นอน (เพศชายร้อยละ 25.32 และเพศหญิงร้อยละ 12.66) ส่วนผู้ที่ตอบว่ายังมีความลังเล ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 51.90 (เพศชายร้อยละ 37.97 และเพศหญิงร้อยละ 13.92) และผู้ที่ตั้งใจว่าจะไม่มีเพศสัมพันธ์อย่างแน่นอน คิดเป็นร้อยละ 10.13 (เพศชายร้อยละ 3.80 และเพศหญิงร้อยละ 6.33) และเมื่อถามถึงการยินยอมมีเพศสัมพันธ์หากคู่รักชกชวณนั้น ร้อยละ 64.56 ของกลุ่มตัวอย่าง (เพศชายร้อยละ 48.10 เพศหญิงร้อยละ 16.46) รายงานว่ายินยอมไปมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก โดยมีเพียงร้อยละ 12.66 (เพศชายร้อยละ 6.33 และเพศหญิงร้อยละ 6.33) ที่ระบุว่าไม่ยอม และร้อยละ 22.78 (เพศชายร้อยละ 12.66 และเพศหญิงร้อยละ 10.12) ที่แสดงความไม่แน่ใจ

ตาราง 6

พฤติกรรมกรรมการดื่มสุราและเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ สาเหตุของการดื่มครั้งแรก และจำนวนครั้งที่ดื่มในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา เปรียบเทียบระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย ($n = 610$)

	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การดื่มสุราและเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์						
เคย	156	25.57	106	17.38	262	42.95
ไม่เคย	164	26.89	184	30.16	348	57.05
รวม	320	52.46	290	47.54	610	100
อายุที่ดื่มครั้งแรก (ปี)						
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 9	16	6.11	8	3.05	24	9.16
10	18	6.87	9	3.44	27	10.31
11	8	3.05	14	5.34	22	8.39
12	22	8.40	12	4.58	34	12.98
13	43	16.41	36	13.74	79	30.15
14	41	15.65	23	8.78	64	24.43
15	8	3.05	4	1.53	12	4.58
รวม	156	59.54	106	40.46	262	100
สาเหตุของการดื่มครั้งแรก						
อยากทดลอง	70	26.72	56	21.37	126	48.09
เพื่อนชักชวน	52	19.85	30	11.45	82	31.30
คู่วักชักชวน	4	1.53	3	1.14	7	2.67
อื่นๆ (งานเลี้ยง, สังสรรค์)	30	11.45	17	6.49	47	17.94
รวม	156	59.55	106	40.45	262	100.00
จำนวนครั้งที่ดื่มในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา						
ครั้งเดียว	40	15.27	42	16.03	82	31.30
นานๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/เดือน)	81	30.92	56	21.37	137	52.29
บ่อยครั้ง (1-2 ครั้ง/สัปดาห์)	22	8.40	7	2.67	29	11.07
เป็นประจำ (เกือบทุกวัน)	11	4.20	1	0.38	12	4.58
อื่นๆ	2	0.76	-	0.00	2	0.76
รวม	156	59.55	106	40.45	262	100.00

ในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการดื่มสุราและเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 610 คน ดังแสดงในตาราง 6 พบว่า มี 262 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 42.00 ที่รายงานว่า เคยดื่มสุราและเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ โดยมีจำนวนเพศชายดื่มมากกว่าเพศหญิง (เพศชาย ร้อยละ 25.57 และเพศหญิงร้อยละ 17.38)

กลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มสุราและเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์จำนวน 262 คน ได้รายงานถึง อายุที่ดื่มครั้งแรก โดยทั้งเพศชายและเพศหญิงพบที่อายุ 13 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.15 (เพศชายร้อยละ 16.41 และเพศหญิงร้อยละ 13.74) และอายุต่ำที่สุดของนักเรียนที่รายงานคือ ประมาณ 9 ปี

นอกจากนี้ ทั้งเพศชายและเพศหญิงที่เคยดื่มสุราและเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ยังได้ รายงานถึงสาเหตุของการดื่มครั้งแรก และมีการจัดอันดับของสาเหตุไว้คล้ายคลึงกัน คือ อันดับแรกได้แก่ความอยากรทดลอง คิดเป็นร้อยละ 48.09 (เพศชายร้อยละ 26.72 เพศหญิงร้อยละ 21.37) สาเหตุรองลงมาคือเพื่อนชักชวนให้ดื่ม คิดเป็นร้อยละ 31.30 (เพศชายร้อยละ 19.85 เพศหญิงร้อยละ 11.45) และเพื่อการสังสรรค์ในงานเลี้ยง คิดเป็นร้อยละ 17.94 (เพศชายร้อยละ 11.45 เพศหญิงร้อยละ 6.49) ส่วนสาเหตุอันดับต่ำสุด คือ คู่รักชักชวน ที่มีรายงานไว้เพียงร้อยละ 2.67 (เพศชายร้อยละ 1.53 เพศหญิงร้อยละ 1.14)

สำหรับความถี่ในการดื่มของกลุ่มตัวอย่างในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างก็รายงานไว้คล้ายคลึงกัน คือ การดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.29 (เพศชายร้อยละ 30.92 เพศหญิงร้อยละ 21.37) อันดับสอง คือ ดื่มเพียงครั้งเดียวต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 31.30 (เพศชายร้อยละ 15.27 เพศหญิงร้อยละ 16.03) อันดับสาม คือ ดื่มน้อยครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 11.07 (เพศชายร้อยละ 8.40 เพศหญิงร้อยละ 2.67) และที่น้อยที่สุด คือ ดื่มเป็นประจำเกือบทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 4.58 (เพศชายร้อยละ 4.20 เพศหญิงร้อยละ 0.38)

ตาราง 7

พฤติกรรมการดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จำแนกตามอายุ สาเหตุของการดูครั้งแรก และจำนวนครั้งที่ดูในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา เปรียบเทียบระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย (n = 610)

	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ						
เคย	214	35.08	97	15.90	311	50.98
ไม่เคย	106	17.38	193	31.64	299	49.02
รวม	320	52.46	290	47.54	610	100.00
อายุที่ดูครั้งแรก (ปี)						
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 9	9	2.89	2	0.64	11	3.53
10	19	6.11	6	1.93	25	8.04
11	12	3.86	6	1.93	18	5.79
12	58	18.65	17	5.47	75	24.12
13	61	19.61	36	11.58	97	31.19
14	36	11.58	25	8.04	61	19.62
15	5	1.61	2	0.64	7	2.25
ไม่ระบุ	14	4.50	3	0.96	17	5.46
รวม	214	68.81	97	31.19	311	100.00
สาเหตุของการดูครั้งแรก						
อยากทดลอง	97	31.19	42	13.50	139	44.69
เพื่อนชักชวน	87	27.98	42	13.50	129	41.48
คู่วักชักชวน	9	2.89	2	0.65	11	3.54
อื่นๆ (เกิดอารมณ์ทางเพศ)	21	6.75	11	3.54	32	10.29
รวม	214	68.81	97	31.19	311	100.00
จำนวนครั้งที่ดูในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา						
ครั้งเดียว	45	14.47	34	10.93	79	25.40
นานๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/เดือน)	105	33.76	52	16.72	157	50.48
บ่อยครั้ง (1-2 ครั้ง/สัปดาห์)	44	14.15	10	3.22	54	17.37
เป็นประจำ (เกือบทุกวัน)	20	6.43	1	0.32	21	6.75
รวม	214	68.81	97	31.19	311	100.00

ในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 610 คน ดังแสดงในตาราง 7 พบว่า มี 311 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50.98 ที่รายงานว่าเคยดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ โดยมีจำนวนเพศชายมากกว่าเพศหญิง (เพศชายร้อยละ 35.08 และเพศหญิงร้อยละ 15.90)

ในกลุ่มนักเรียน 311 คนที่รายงานว่าเคยดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงรายงานว่าดูเป็นครั้งแรกเมื่ออายุ 13 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.19 (เพศชายร้อยละ 19.61 เพศหญิงร้อยละ 11.58) สาเหตุของการดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศในครั้งแรกทั้งในเพศชายและหญิงที่รายงานมากที่สุด คือ อยากทดลอง คิดเป็นร้อยละ 44.69 (เพศชาย 31.19 เพศหญิง 13.50) รองลงมาคือเพื่อนชักชวน คิดเป็นร้อยละ 41.48 (เพศชาย ร้อยละ 27.98 เพศหญิงร้อยละ 13.50) และอันดับสาม คือ ร้อยละ 10.29 ระบุว่าเกิดจากการเกิดอารมณ์ทางเพศ (เพศชาย ร้อยละ 6.75 เพศหญิงร้อยละ 3.54) และมีเพียงร้อยละ 3.54 ที่รายงานว่าคู่อริชักชวน

สำหรับจำนวนครั้งที่ดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา ทั้งเพศหญิงและเพศชายต่างรายงานตรงกันว่า อันดับแรก คือ ดูนานๆ ครั้ง หรือประมาณ 1-2 ครั้งใน 1 เดือน คิดเป็นร้อยละ 50.48 (เพศชาย 33.76 เพศหญิง 16.72) และอันดับรองลงมาคือ ได้ดูเพียงครั้งเดียวในระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา คิดเป็น ร้อยละ 17.37 (เพศชาย 14.15 เพศหญิง 3.22) ส่วนผู้ที่รายงานว่าดูเป็นประจำเกือบทุกวัน มีจำนวนน้อยที่สุดทั้งในเพศชายและเพศหญิง คือ มีเพียงร้อยละ 6.75 โดยมีนักเรียนหญิงที่รายงานว่า ดูเป็นประจำเกือบทุกวัน เพียง 1 คน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุคูณ (MDA)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุคูณ (Multiple Discriminant Analysis [MDA]) นั้น มีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้ คือ

1. การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของตัวแปรแต่ละตัวที่ศึกษา
2. การพิจารณาค่าสถิติ Wilks' Lambda ของตัวแปรแต่ละตัวที่ศึกษา
3. การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิกัลมาตรฐาน (Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients) เมื่อวิเคราะห์โดยการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)
4. การพิจารณาค่าเมตริกซ์โครงสร้าง (Structure matrix)
5. การสร้างสมการทำนาย เพื่อจำแนกกลุ่ม

ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 นี้ จะมีการวิเคราะห์ต่างๆ ตามขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นตอนที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

2.1. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุคูณ (Multiple Discriminant Analysis) ในนักเรียนเพศชาย

ตาราง 8

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ของตัวแปรแต่ละตัวที่ศึกษา จำแนกตามกลุ่มการมีเพศสัมพันธ์ในเพศชาย

ตัวแปร	กลุ่ม 1 (n = 146)		กลุ่ม 2 (n = 121)		กลุ่ม 3 (n = 53)		F
	M	SD	M	SD	M	SD	
1 การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส	40.47	4.67	42.59	5.02	48.55	4.75	54.77***
2 การรับรู้ความภูมิใจในตนเอง	17.04	4.42	16.08	4.32	15.87	4.35	2.22
3 การรับรู้การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว	107.99	11.51	99.88	12.73	83.85	16.27	69.16***
4 เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น	33.45	6.92	38.98	6.64	42.55	7.49	41.24***
5 การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน	9.25	18.58	-11.88	20.28	-25.68	24.81	69.95***
6 การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์	.39	.77	1.27	1.24	2.09	1.13	59.55***
7 การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	.72	.94	1.95	1.15	2.38	1.06	70.54***

หมายเหตุ *** $p < .001$

กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์และไม่คิดจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือน ข้างหน้า

กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือน ข้างหน้า

กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว

จากตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนแต่ละกลุ่ม รวมทั้งค่าสถิติ F test ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มนักเรียนเพศชายทั้ง 3 กลุ่มสำหรับตัวแปรแต่ละตัว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า จากตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด 7 ตัว มี 6 ตัวแปร คือ การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ และการดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีเพียงตัวแปรการรับรู้ความภูมิใจในตนเองเท่านั้นที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

ตาราง 9

แสดงค่าสถิติวิลคิสแลมบ์ดา (Wilks' Lambda) ตามลำดับขั้นที่เข้าสมการ

ขั้นที่	ตัวแปร	Wilks' Lambda
1	การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	.692***
2	การรับรู้การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว	.527***
3	การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส	.418***
4	การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน	.357***
5	การรับรู้ความภูมิใจในตนเอง	.346***

หมายเหตุ *** $p < .001$

จากตาราง 9 แสดงค่าสถิติวิลคิสแลมบ์ดา (Wilks' Lambda) ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ความสามารถของกลุ่มตัวแปรในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนเพศชายทั้ง 3 กลุ่ม โดยค่า Wilks' Lambda จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ยิ่งกลุ่มตัวแปรสามารถทำให้ค่า Wilks' Lambda มีค่าใกล้ 0 มากเท่าไร ก็แสดงว่ากลุ่มตัวแปรนั้นสามารถจำแนกกลุ่มตัวอย่างได้ดีมากขึ้นเท่านั้น

ผู้วิจัยเลือกใช้การวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) โดยวิธีนี้ โปรแกรมการวิเคราะห์ทางสถิติจะคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการจำแนก โดยพิจารณาจากค่า Wilks' Lambda ของสมการจำแนก เมื่อตัวแปรแต่ละตัวได้รับการคัดเลือกเข้าสมการฯ ในแต่ละขั้น โปรแกรมการวิเคราะห์จะคัดเลือกตัวแปรที่ทำให้ค่า Wilks' Lambda ลดลงได้มากที่สุดเข้าสู่สมการจำแนกก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงคัดเลือกตัวแปรตัวถัดมาเพิ่มเข้าไปในสมการฯ ซึ่งทำให้ค่า Wilks' Lambda ลดลงอีก และทำซ้ำเช่นนี้ไปจนกระทั่งเมื่อนำตัวแปรที่เหลือเข้ามาแล้วไม่ทำให้ค่า Wilks' Lambda ลดลงได้อีก โปรแกรมการวิเคราะห์ จะหยุดการนำตัวแปรเข้า และตัดตัวแปรที่เหลือไม่นำมาคำนวณในขั้นต่อไป

จากตาราง 9 จะเห็นได้ว่าค่า Wilks' Lambda มีค่าลดลง เมื่อนำตัวแปร "การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ" เข้าสู่สมการจำแนกในขั้นที่ 1 คือ Wilks' Lambda มีค่าเท่ากับ .692 จากนั้นเมื่อนำตัวแปร "การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว" เข้าสู่สมการเพิ่มอีกหนึ่งตัว ค่า Wilks' Lambda จะลดลงอีก คือเท่ากับ .527 จนกระทั่งตัวแปรตัวสุดท้ายที่เพิ่มเข้ามาในสมการ คือ "การรับรู้ความภูมิใจในตนเอง" ในขั้นที่ 5 ทำให้ค่า Wilks' Lambda ลดลงเหลือ .346 และโปรแกรมการวิเคราะห์ หยุดการคำนวณที่ขั้นนี้

โดยสรุป คือ ตัวแปรทั้ง 5 ร่วมกันจำแนกกลุ่มนักเรียนเพศชายทั้ง 3 กลุ่มออกจากกันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Wilks' Lambda = .346, $p < .001$)

ตาราง 10

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิกัลมาตรฐาน (Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients) และเมตริกซ์โครงสร้าง (Structure Matrix) เมื่อวิเคราะห์โดยการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)

ลำดับที่	ตัวแปร	Standardized Canonical Discriminant Function Coefficient		Structure Matrix	
		Function 1	Function 2	Function1	Function2
1	การรับรู้การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว	.693	-.540	.520 ¹	-.292
2	การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน	.469	.365	.520 ¹	.356
3	การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส	-.455	.597	-.452 ¹	.430
4	การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	-.417	-.666	-.502	-.623 ²
5	การรับรู้ความภูมิใจในตนเอง	-.220	.306	.087	.132 ²

หมายเหตุ 1 = การเปรียบเทียบค่า Structure Matrix แสดงให้เห็นว่าตัวแปรนั้นสัมพันธ์กับฟังก์ชัน 1 มากกว่า

2 = การเปรียบเทียบค่า Structure Matrix แสดงให้เห็นว่าตัวแปรนั้นสัมพันธ์กับฟังก์ชัน 2 มากกว่า

ตาราง 11

สรุปค่าสถิติในการคำนวณ

	Function	
	1	2
Eigenvalue	1.577	0.122
Percentage of variance function	92.80	7.20
Percentage of cumulative	92.80	100.00
Canonical Correlation	.782	.330
df	10	4
P	.000	.000

ตาราง 10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิกัลมาตรฐาน (Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients) และเมตริกซ์โครงสร้าง (Structure Matrix)

ค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิกัลมาตรฐาน เป็นค่าที่บ่งบอกถึงน้ำหนักในการจำแนกกลุ่มนักเรียนเพศชาย 3 กลุ่มของตัวแปรแต่ละตัว ในการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ฯ จะไม่คำนึงถึงเครื่องหมายบวกหรือลบ ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สูง แสดงว่าตัวแปรนั้นมีน้ำหนักมากในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนเพศชาย แต่ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ต่ำ ก็แสดงว่าตัวแปรนั้นมีน้ำหนักน้อยในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนเพศชาย

ค่าเมตริกซ์โครงสร้าง (Structure Matrix) เป็นค่าสหสัมพันธ์ที่บอกความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละตัวกับฟังก์ชันจำแนกแต่ละฟังก์ชัน เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรแต่ละตัวว่าสัมพันธ์กับฟังก์ชันใดมากกว่ากัน ซึ่งจะนำไปใช้ในการตัดตัวแปรแยกเข้าแต่ละฟังก์ชัน ในการพิจารณาเมตริกซ์โครงสร้างในกรณีการเปรียบเทียบตัวแปรนี้ จะไม่คำนึงถึงเครื่องหมายบวกหรือลบเช่นกัน

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ มีกลุ่มตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ 3 กลุ่ม (กลุ่มที่ 1 คือกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์และไม่คิดจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือน ข้างหน้า กลุ่มที่ 2 คือกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือน ข้างหน้า และกลุ่มที่ 3 คือกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์) ดังนั้นจึงมีฟังก์ชัน 2 ฟังก์ชันที่จะอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

ฟังก์ชัน 1 เป็นฟังก์ชันที่แยกนักเรียนกลุ่มที่ 1 (กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์และไม่คิดจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือน ข้างหน้า) ออกจากนักเรียนกลุ่มที่เหลือรวมกัน คือกลุ่มผลรวมของกลุ่ม 2 (กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือน ข้างหน้า) และกลุ่ม 3 (กลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์)

ในฟังก์ชัน 1 นี้ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิคัลมาตรฐานของตัวแปรแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว จะมีน้ำหนักในการจำแนกสูงสุดรองลงมาคือ การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมพันธ์ การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการรับรู้ความภูมิใจในตนเองตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาค่าเมตริกซ์โครงสร้างของตัวแปรที่มีค่าสหสัมพันธ์กับฟังก์ชัน 1 สูงกว่าฟังก์ชัน 2 พบว่า การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน และการแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมพันธ์ เป็นตัวแปรที่แยกเข้าในฟังก์ชัน 1

จากการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิคัลมาตรฐานของตัวแปร ประกอบกับค่าเมตริกซ์โครงสร้างของตัวแปรที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงกับฟังก์ชัน 1 สรุปได้ว่า ตัวแปรในสมการจำแนกของฟังก์ชัน 1 มีทั้งหมด 5 ตัวแปรข้างต้น โดยตัวแปรหลักที่มีน้ำหนักมาก คือ 3 ตัวแปรเหล่านี้ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน และการแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมพันธ์

นั่นคือ ในการทำนายว่านักเรียนเพศชายคนใดน่าจะอยู่ในกลุ่ม 1 (กลุ่มที่ไม่มีมีเพศสัมพันธ์และไม่คิดจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือนข้างหน้า) แยกจากกลุ่มผลรวม 2 และ 3 (กลุ่มที่คิดจะมี และกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์) ทำนายได้จากตัวแปร 5 ตัว ในทิศทางดังนี้ คือ

กลุ่ม 1 จะมีการรับรู้ทำหน้าที่ของครอบครัวสูง การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนต่ำ การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมพันธ์ต่ำ การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศต่ำ และการรับรู้ความภูมิใจในตนเองสูง

กลุ่ม 2+3 จะมีการรับรู้ทำหน้าที่ของครอบครัวต่ำ การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนสูง การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัสนสูง การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูงและการรับรู้ความภูมิใจในตนเองต่ำ

ฟังก์ชัน 2 เป็นฟังก์ชันในชั้นตอนต่อไป ที่แยกนักเรียนกลุ่มผสม 2 และ 3 ออกจากกัน คือ แยกกลุ่มที่ 2 (กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือนข้างหน้า) ออกจากนักเรียนกลุ่มที่ 3 (กลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์)

ในฟังก์ชัน 2 นี้ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิคัลมาตรฐานของตัวแปรแต่ละตัว พบว่า ตัวแปรการดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จะมีน้ำหนักในการจำแนกสูงสุดรองลงมา คือ การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัสน การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน และการรับรู้ความภูมิใจในตนเอง ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาค่าเมตริกซ์โครงสร้างของตัวแปรที่มีค่าสหสัมพันธ์กับฟังก์ชัน 2 สูงกว่าฟังก์ชัน 1 พบว่า ตัวแปรการดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการรับรู้ความภูมิใจในตนเอง เป็นตัวแปรที่แยกเข้าในฟังก์ชัน 2

จากการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิคัลมาตรฐานของตัวแปร ประกอบกับค่าเมตริกซ์โครงสร้างของตัวแปรที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงกับฟังก์ชัน 2 สรุปได้ว่า ตัวแปรหลักในสมการจำแนกของฟังก์ชัน 2 มีสองตัวแปร คือ การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการรับรู้ความภูมิใจในตนเอง

นั่นคือ ในการทำนายว่านักเรียนเพศชายคนใดในกลุ่มผสม 2+3 น่าจะแยกไปอยู่ในกลุ่ม 2 (กลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์แต่คิดจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือนข้างหน้า) หรือกลุ่ม 3 (กลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์) ทำนายได้จากความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ตัวเป็นหลัก คือ การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการรับรู้ความภูมิใจในตนเอง นั่นคือ

กลุ่ม 2 จะมีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวต่ำ การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนสูง การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัสนสูง การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศปานกลาง และการรับรู้ความภูมิใจในตนเองปานกลาง

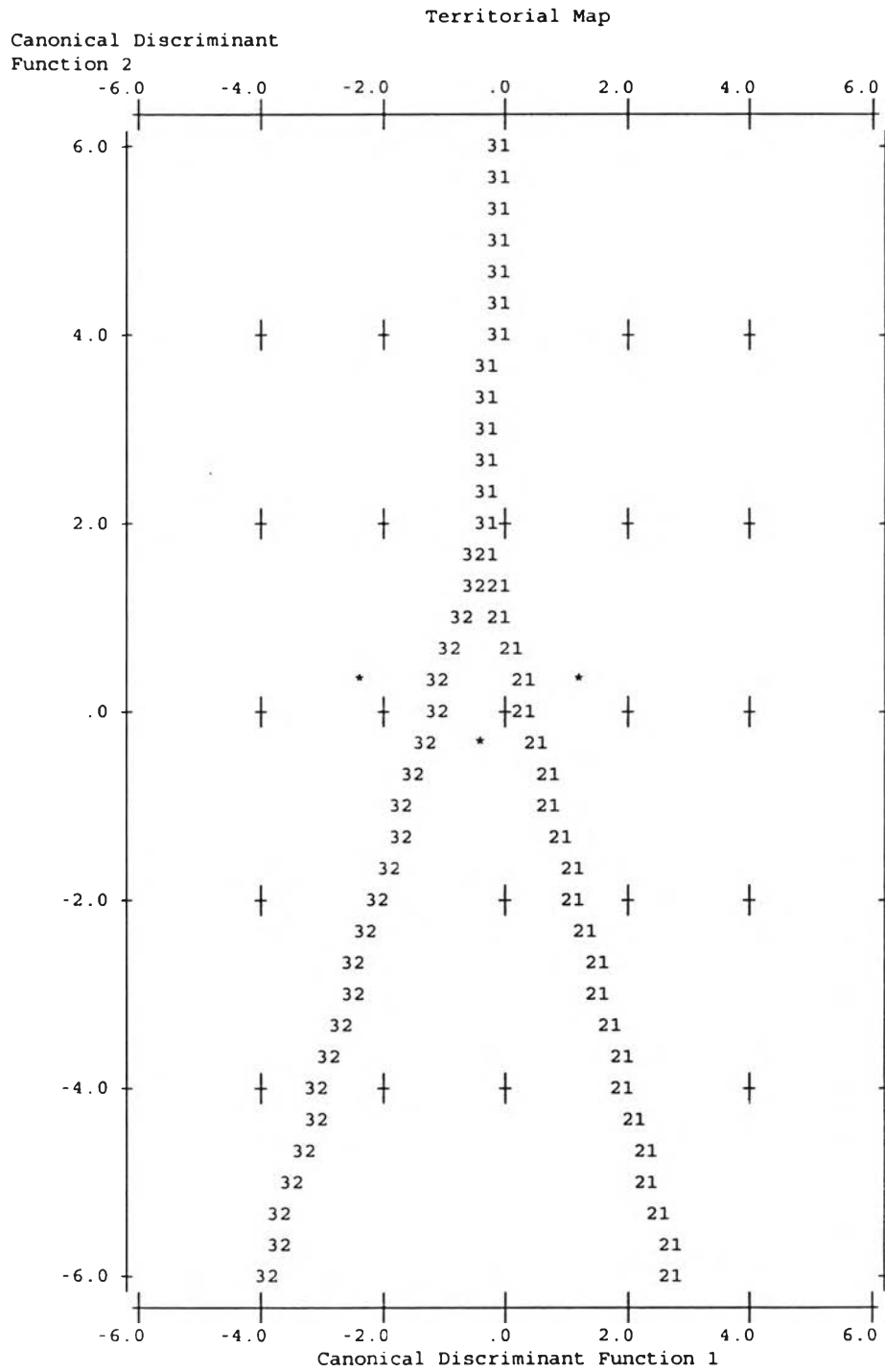
กลุ่ม 3 จะมีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวต่ำ การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนสูง การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัสนสูง การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูง และการรับรู้ความภูมิใจในตนเองต่ำ

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุคูณ พบว่า ทั้ง 2 ฟังก์ชัน มีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 2 ฟังก์ชัน ที่ระดับ .001 โดยที่ค่าEigenvalue ซึ่งเป็นค่าความแปรปรวนในฟังก์ชัน 1 นั้นเท่ากับ 1.577 (Eigenvalue มีค่ามากกว่า 1 แสดงว่าฟังก์ชันนั้นมีการจำแนกที่ดี) แสดงว่าในการวิเคราะห์จำแนกในครั้งนี้มีความสามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนกลุ่ม 1 ออกจากนักเรียนกลุ่มผสม 2+ 3 ได้อย่างดี และในฟังก์ชันที่ 1 ยังอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงถึง ร้อยละ 92.80 รวมทั้งค่า Canonical Correlation ซึ่งเป็นค่าความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรที่เข้าสมการจำแนก กับกลุ่มนักเรียนที่วิเคราะห์ทั้ง 3 กลุ่ม ในฟังก์ชันที่ 1 ยังสูงถึง .782 เมื่อนำค่า Canonical Correlation มายกกำลังสอง จะได้ค่าเป็นร้อยละในการอธิบายความแปรปรวนร่วมกันระหว่างชุดตัวแปรต้นทั้ง 5 ตัวแปร ที่เข้าสมการจำแนก กับกลุ่มนักเรียนที่วิเคราะห์ทั้ง 3 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 61 ส่วนในฟังก์ชัน 2 มีค่า Eigenvalue เพียง 0.122 เท่านั้น อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่เหลือจากฟังก์ชัน 1 ได้เพิ่มเติมอีกคิดเป็นร้อยละ 7.20 และมีค่า Canonical Correlation เท่ากับ .330 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มที่ 1 จะแยกออกจากกลุ่มที่ 2 และ 3 อย่างชัดเจน แต่ในกลุ่ม 2 มีความโน้มเอียงไปทางกลุ่ม 3 และจากการวิเคราะห์พบว่า ฟังก์ชัน 2 ซึ่งเป็นตัวจำแนกกลุ่ม 2 ออกจาก กลุ่ม 3 มีความแปรปรวนน้อยกว่าฟังก์ชัน 1 มาก ดังนั้นการพิจารณาจึงพิจารณาฟังก์ชัน 1 เป็นหลัก

โดยสรุปแล้ว จากการวิเคราะห์ค่าสถิติจนถึงขั้นนี้ สามารถเสนอสมการจำแนก เพื่อให้ง่ายแก่การตีความได้ 3 รูปแบบ ในการจำแนกนักเรียนเพศชายทั้ง 3 กลุ่มแยกจากกันได้ ดังนี้ คือ

ตัวแปร	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3
การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว	สูง	ต่ำ	ต่ำ
การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน	ต่ำ	สูง	สูง
การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัสน	ต่ำ	สูง	สูง
การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
การรับรู้ความภูมิใจในตนเอง	สูง	ปานกลาง	ต่ำ

ทั้งนี้สามารถพิจารณาการจำแนกกลุ่มของแต่ละฟังก์ชันได้จากกราฟ Territorial Map ดังแสดงในภาพที่ 3

หมายเหตุ 1 คือกลุ่มนักเรียนไม่มีเพศสัมพันธ์และไม่ได้จะมีในอีก 6-12 เดือนข้างหน้า
 2 คือกลุ่มนักเรียนไม่มีเพศสัมพันธ์แต่ตั้งใจจะมีในอีก 6-12 เดือนข้างหน้า
 3 คือกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์
 * แสดงค่ากลาง (group centroid)

ภาพที่ 3 Territorial Map แสดงผลการวิเคราะห์การจำแนกกลุ่มนักเรียนชายทั้ง 3 กลุ่ม

ตาราง 12

จำนวนและร้อยละแสดงความถูกต้องในการพยากรณ์การจำแนกกลุ่ม

กลุ่มจริง	กลุ่มจากการพยากรณ์							
	ไม่มีเพศสัมพันธ์		ไม่มีตั้งใจมี		มีเพศสัมพันธ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีเพศสัมพันธ์	121	82.90	25	17.10	0	-	146	100.00
ไม่มีและตั้งใจจะมี	29	24.00	77	63.60	15	12.40	121	100.00
มีเพศสัมพันธ์	0	-	11	20.80	42	79.20	53	100.00
รวม							320	100.00

ตาราง 12 เมื่อนำตัวแปรจำแนกกลุ่มที่ได้จากการวิเคราะห์ ได้แก่ ตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการรับรู้ความภูมิใจในตนเอง ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่มเพื่อนำไปทดสอบในการนำไปพยากรณ์นักเรียนชายเป็นรายบุคคล เข้ากลุ่มทั้ง 3 กลุ่ม ตามสมการจำแนกเข้ากลุ่มที่สร้างขึ้นจาก 5 ตัวแปร เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มนักเรียนชายที่เป็นกลุ่มจริง กับกลุ่มนักเรียนที่ได้จากสมการพยากรณ์ ได้ผลความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนดังนี้

นักเรียนกลุ่มที่ 1 จำนวน 146 คน เมื่อนำตัวแปรทั้ง 5 ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่ม ได้ผลพยากรณ์สมาชิกเข้ากลุ่มที่ 1 จำนวน 121 คน คิดเป็นความถูกต้องร้อยละ 82.90 และพยากรณ์เข้ากลุ่มที่ 2 จำนวน 25 คน คิดเป็นความคลาดเคลื่อนร้อยละ 17.10

นักเรียนกลุ่มที่ 2 จำนวน 121 คน พยากรณ์เข้ากลุ่มถูกต้อง จำนวน 77 คน คิดเป็นความถูกต้องร้อยละ 63.60 และพยากรณ์เข้ากลุ่มที่ 1 และ 2 จำนวน 44 คน พยากรณ์คลาดเคลื่อนรวมคิดเป็นร้อยละ 36.40 สำหรับ

นักเรียนกลุ่มที่ 3 จำนวน 53 คน พยากรณ์เข้ากลุ่มถูกต้อง จำนวน 42 คน คิดเป็นความถูกต้องร้อยละ 79.20 และพยากรณ์เข้ากลุ่มที่ 2 จำนวน 11 คน พยากรณ์คลาดเคลื่อนรวมคิดเป็นร้อยละ 20.80 และเมื่อนำเอาร้อยละ ของความถูกต้องทั้ง 3 กลุ่มมาหาค่าเฉลี่ยก็จะได้รับร้อยละของความถูกต้องรวมทั้งหมด สรุปแล้วผลที่ได้จากการวิเคราะห์เฉพาะเพศชายในงานวิจัยครั้งนี้ การจำแนกกลุ่มทั้ง 3 กลุ่ม พยากรณ์ได้ถูกต้องรวมคิดเป็นร้อยละ 75.23

**ตอนที่ 3 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุคูณ
(Multiple Discriminant Analysis) โดยวิเคราะห์เพศหญิง**

ตาราง 13

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ของตัวแปรแต่ละตัวที่ศึกษา
จำแนกตามกลุ่มการมีเพศสัมพันธ์ในเพศหญิง

ตัวแปร	กลุ่ม 1 (n=116) ^ก		กลุ่ม 2 (n=38)		กลุ่ม 3 (n=26)		F
	M	SD	M	SD	M	SD	
1 การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส	39.39	5.22	42.10	4.24	47.85	3.67	30.903***
2 การรับรู้ความภูมิใจในตนเอง	18.02	4.39	13.92	5.33	15.38	4.60	13.202***
3 การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว	108.46	12.81	93.26	10.32	86.50	15.76	39.627***
4 เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น	27.63	6.47	37.37	5.98	41.00	7.51	71.335***
5 การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน	21.15	17.99	-2.74	16.52	-12.81	19.88	65.502***
6 การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์	.34	.65	1.32	1.12	1.73	.83	54.335***
7 การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	.21	.51	1.76	1.05	1.65	.85	105.538***

หมายเหตุ *** $p < .001$

^ก ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 ออกจนเหลือ 116 ราย จาก 226 ราย เนื่องจากกลุ่มที่ 1 มีขนาดกลุ่มตัวอย่างแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ ค่อนข้างมาก

กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์และไม่คิดจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือน ข้างหน้า

กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือน ข้างหน้า

กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว

จากตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด 7 ตัว มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 14

แสดงค่าสถิติวิลคิสแลมบ์ดา (Wilks' Lambda) ตามลำดับขั้นที่เข้าสมการ

ขั้นที่	ตัวแปร	Wilks' Lambda
1	การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	.486***
2	การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน	.367***
3	การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว	.314***
4	การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส	.280***
5	เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น	.259***
6	การรับรู้ความภูมิใจในตนเอง	.243***

หมายเหตุ *** $p < .001$

จากตาราง 14 แสดงค่าสถิติวิลคิสแลมบ์ดา (Wilks' Lambda) ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ความสามารถของกลุ่มตัวแปร ในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนเพศชาย ทั้ง 3 กลุ่ม โดยค่า Wilks' Lambda จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ยิ่งกลุ่มตัวแปรสามารถทำให้ค่า Wilks' Lambda มีค่าใกล้ 0 มากเท่าไร ก็แสดงว่ากลุ่มตัวแปรนั้นสามารถจำแนกกลุ่มตัวอย่างได้ดีมากขึ้นเท่านั้น

ผู้วิจัยเลือกใช้การวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) โดยวิธีนี้ โปรแกรมการวิเคราะห์ทางสถิติจะคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการจำแนก โดยพิจารณาค่า Wilks' Lambda ของสมการจำแนก เมื่อตัวแปรแต่ละตัวได้รับการคัดเลือกเข้าสมการฯ ในแต่ละขั้น โปรแกรมการวิเคราะห์จะคัดเลือกตัวแปรที่ทำให้ค่า Wilks' Lambda ลดลงได้มากที่สุดเข้าสู่สมการจำแนกก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นจึงคัดเลือกตัวแปรตัวถัดมาเพิ่มเข้าไปในสมการฯ ซึ่งทำให้ค่า Wilks' Lambda ลดลงอีก และทำซ้ำเช่นนี้ไปจนกระทั่งเมื่อนำตัวแปรที่เหลือเข้ามาแล้วไม่ทำให้ค่า Wilks' Lambda ลดลงได้อีก โปรแกรมการวิเคราะห์ฯ จะหยุดการนำตัวแปรเข้า และตัดตัวแปรที่เหลือไม่นำมาคำนวณในขั้นต่อไป

จากตาราง 14 จะเห็นได้ว่าค่า Wilks' Lambda มีค่าลดลง เมื่อนำตัวแปร "การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ" เข้าสู่สมการจำแนกในขั้นที่ 1 คือ Wilks' Lambda มีค่าเท่ากับ .486 จากนั้นเมื่อนำตัวแปร "การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว" เข้าสู่สมการเพิ่มอีกหนึ่งตัว ค่า Wilks' Lambda จะลดลงอีก คือเท่ากับ .367 จนกระทั่งตัวแปรตัวสุดท้ายที่เพิ่มเข้ามาในสมการ คือ "การรับรู้ความภูมิใจในตนเอง" ในขั้นที่ 5 ทำให้ค่า Wilks' Lambda ลดลงเหลือ .243 และโปรแกรมการ

วิเคราะห์ หยุดการคำนวณที่ขั้นนี้ โดยสรุป คือตัวแปรทั้ง 6 ร่วมกันจำแนกกลุ่มนักเรียนเพศหญิง ทั้ง 3 กลุ่มออกจากกันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Wilks' Lambda = .243, $p < .001$)

ตาราง 15

แสดงค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคานอนิคัลมาตรฐาน (Standardized Canonical Discriminant function coefficients) และเมตริกซ์โครงสร้าง (Structure Matrix) เมื่อวิเคราะห์โดยการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการเป็นขั้นตอน (Stepwise)

ลำดับที่	ตัวแปร	Standardized Canonical Discriminant Function Coefficient		Structure Matrix	
		Function 1	Function 2	Function1	Function 2
1	การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	.604	-.535	.648 ¹	-.436
2	การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน	-.379	-.194	-.493 ¹	-.121
3	การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว	-.418	-.370	-.444 ¹	-.125
4	การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส	.187	.771	.353	.611 ²
5	เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น	.338	-.051	.541 ¹	.094
6	การรับรู้ความภูมิใจในตนเอง	.058	.707	-.224	.326 ²

หมายเหตุ 1 = การเปรียบเทียบค่า Structure Matrix แสดงให้เห็นว่าตัวแปรนั้นสัมพันธ์กับฟังก์ชัน 1 มากกว่า
2 = การเปรียบเทียบค่า Structure Matrix แสดงให้เห็นว่าตัวแปรนั้นสัมพันธ์กับฟังก์ชัน 2 มากกว่า

ตาราง 16

สรุปค่าสถิติในการคำนวณ

	Function	
	1	2
Eigen value	2.425	0.200
Percentage of variance function	92.40	7.60
Percentage of cumulative	92.40	100.00
Canonical Correlation	.841	.408
df	12	5
p	.000	.000

ตาราง 15 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคานอนิคัลมาตรฐาน (Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients) และเมตริกซ์โครงสร้าง (Structure Matrix)

ค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิคัลมาตรฐาน เป็นค่าที่บ่งบอกถึงน้ำหนักในการจำแนกกลุ่มนักเรียนเพศหญิง 3 กลุ่มของตัวแปรแต่ละตัว ในการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ จะไม่คำนึงถึงเครื่องหมายบวกหรือลบ ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สูง แสดงว่าตัวแปรนั้นมีน้ำหนักมากในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนเพศชาย แต่ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ต่ำ ก็แสดงว่าตัวแปรนั้นมีน้ำหนักน้อยในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนเพศชาย

ค่าเมตริกซ์โครงสร้าง (Structure Matrix) เป็นค่าสหสัมพันธ์ที่บอกความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละตัวกับฟังก์ชันจำแนกแต่ละฟังก์ชัน เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรแต่ละตัวว่าสัมพันธ์กับฟังก์ชันใดมากกว่ากัน ซึ่งจะนำไปใช้ในการคัดตัวแปรแยกเข้าแต่ละฟังก์ชัน ในการพิจารณาเมตริกซ์โครงสร้างในการเปรียบเทียบตัวแปรนี้ จะไม่คำนึงถึงเครื่องหมายบวกหรือลบเช่นกัน

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ มีกลุ่มตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ 3 กลุ่ม (กลุ่มที่ 1 คือกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์และไม่คิดจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือน ข้างหน้า กลุ่มที่ 2 คือกลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือน ข้างหน้า และกลุ่มที่ 3 คือกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์) ดังนั้นจึงมีฟังก์ชัน 2 ฟังก์ชันที่จะอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

ฟังก์ชัน 1 เป็นฟังก์ชันที่แยกนักเรียนกลุ่มที่ 1 (กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์และไม่คิดจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือน ข้างหน้า) ออกจากนักเรียนกลุ่มที่เหลือรวมกัน คือกลุ่มผสมของกลุ่ม 2 (กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือน ข้างหน้า) และกลุ่ม 3 (กลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์)

ในฟังก์ชัน 1 นี้ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิคัลมาตรฐานของตัวแปรแต่ละตัว พบว่า การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จะมีน้ำหนักในการจำแนกสูงสุด รองลงมาคือ ตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยรุ่น การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส และการรับรู้ความภูมิใจในตนเองตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาค่าเมตริกซ์โครงสร้างของตัวแปรที่มีค่าสหสัมพันธ์กับฟังก์ชัน 1 สูงกว่าฟังก์ชัน 2 พบว่า การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว เป็นตัวแปรที่แยกเข้าในฟังก์ชัน 1

จากการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิคัลมาตรฐานของตัวแปร ประกอบกับค่าเมตริกซ์โครงสร้างของตัวแปรที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงกับฟังก์ชัน 1 สรุปได้ว่า ตัวแปรในสมการจำแนกของฟังก์ชัน 1 มีทั้งหมด 6 ตัวแปรข้างต้น โดยตัวแปรหลักที่มีน้ำหนักมาก คือ 4 ตัวแปรเหล่านี้ การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว

นั่นคือ ในการทำนายว่านักเรียนเพศหญิงคนใดน่าจะอยู่ในกลุ่ม 1 (กลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์และไม่คิดจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือนข้างหน้า) แยกจากกลุ่มผสม 2 และ 3 (กลุ่มที่คิดจะมี และกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์) ทำนายได้จากตัวแปร 6 ตัว ในทิศทางดังนี้ คือ

กลุ่ม 1 จะมีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวสูง การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนต่ำ เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นที่ต่ำ การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัสต่ำ การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศต่ำ และการรับรู้ความภูมิใจในตนเองสูง

กลุ่ม 2+3 จะมีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวต่ำ การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนสูง เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นที่สูง การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัสสูง การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูงและการรับรู้ความภูมิใจในตนเองต่ำ

ฟังก์ชัน 2 เป็นฟังก์ชันในขั้นตอนต่อไป ที่แยกนักเรียนกลุ่มผสม 2 และ 3 ออกจากกัน คือ แยกกลุ่มที่ 2 (กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือนข้างหน้า) ออกจากนักเรียนกลุ่มที่ 3 (กลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์)

ในฟังก์ชัน 2 นี้ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิคัลมาตรฐานของตัวแปรแต่ละตัว พบว่า จะมีน้ำหนักในการจำแนกสูงสุดรองลงมาคือ การรับรู้ความภูมิใจในตนเอง ตัวแปร การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน และเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาค่าเมตริกซ์โครงสร้างของตัวแปรที่มีค่าสหสัมพันธ์กับฟังก์ชัน 2 ที่สูงกว่าฟังก์ชัน 1 พบว่า การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส และการรับรู้ความภูมิใจในตนเอง เป็นตัวแปรที่แยกเข้าในฟังก์ชัน 2

จากการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิคัลมาตรฐานของตัวแปร ประกอบกับค่าเมตริกซ์โครงสร้างของตัวแปรที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงกับฟังก์ชัน 2 สรุปได้ว่า ตัวแปรหลักในสมการจำแนกของฟังก์ชัน 2 มีสองตัวแปร คือ การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส และการรับรู้ความภูมิใจในตนเอง

นั่นคือ ในการทำนายว่านักเรียนเพศหญิงคนใดในกลุ่มผสม 2+3 น่าจะแยกไปอยู่ในกลุ่ม 2 (กลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์แต่คิดจะมีเพศสัมพันธ์ในอีก 6-12 เดือนข้างหน้า) หรือกลุ่ม 3 (กลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์) ทำนายได้จากความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ตัวเป็นหลัก คือ การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส และการรับรู้ความภูมิใจในตนเอง นั่นคือ

กลุ่ม 2 จะมีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวต่ำ การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนสูง การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูง เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นที่สูง การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัสปานกลาง และการรับรู้ความภูมิใจในตนเองปานกลาง

กลุ่ม 3 จะมีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวต่ำ การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อนสูง การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูง เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นสูง การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัสสูง และการรับรู้ความภูมิใจในตนเองต่ำ

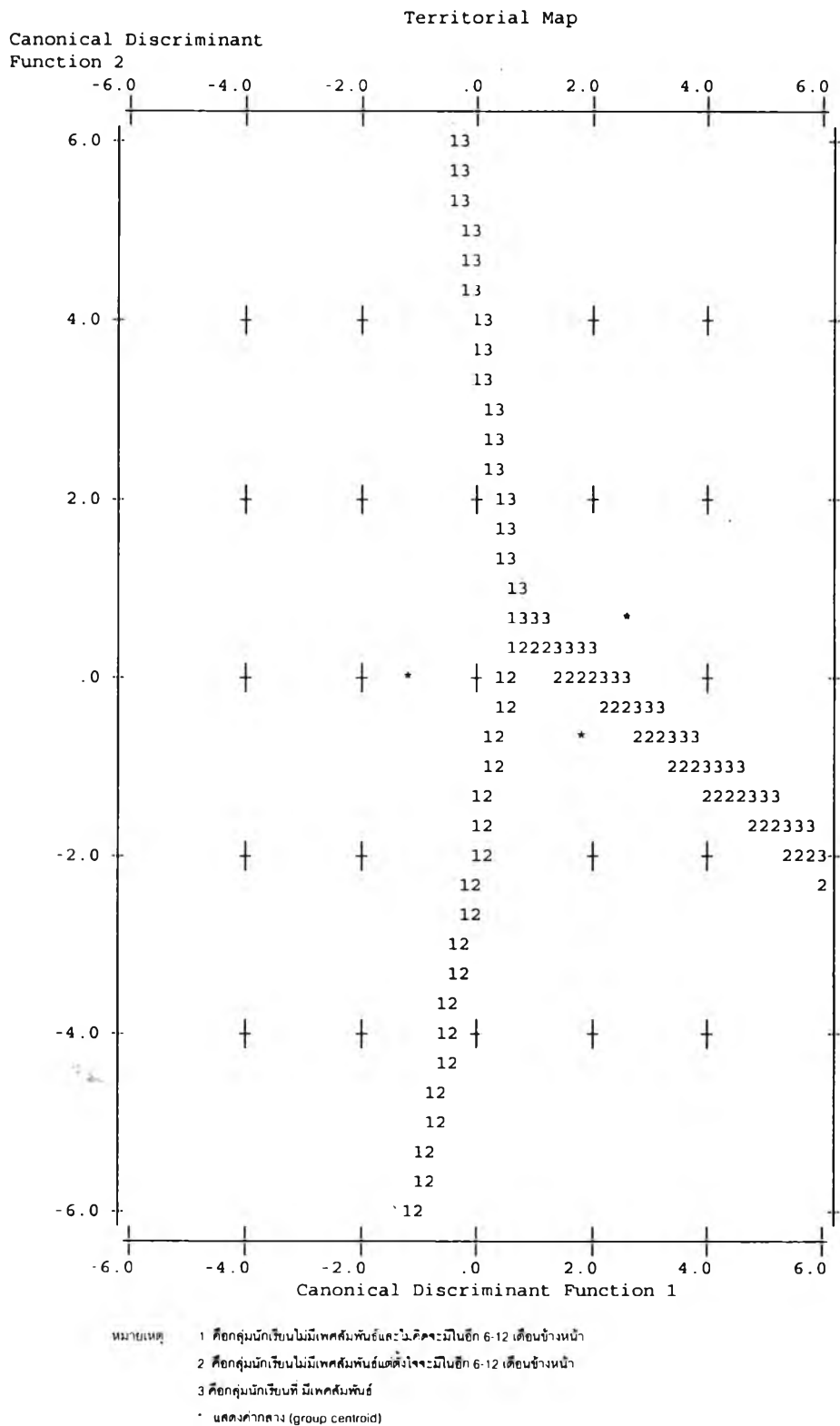
จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่าเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุคูณ พบว่า ทั้ง 2 ฟังก์ชัน มีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 2 ฟังก์ชัน ที่ระดับ .001 โดยที่ค่า Eigenvalue ซึ่งเป็นค่าความแปรปรวนในฟังก์ชัน 1 นั้นเท่ากับ 2.425 (Eigenvalue มีค่ามากกว่า 1 แสดงว่าฟังก์ชันนั้นมีการจำแนกที่ดี) แสดงว่าในการวิเคราะห์จำแนกในครั้งนี้มีความสามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนกลุ่ม 1 ออกจากนักเรียนกลุ่มผสม 2+ 3 ได้อย่างดี และในฟังก์ชันที่ 1 ยังอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงถึง ร้อยละ 92.40 รวมทั้งค่า Canonical Correlation ซึ่งเป็นค่าความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปรที่เข้าสมการจำแนก กับกลุ่มนักเรียนที่วิเคราะห์ทั้ง 3 กลุ่ม ในฟังก์ชันที่ 1 ยังสูงถึง .841 เมื่อนำค่า Canonical Correlation มายกกำลังสอง จะได้ค่าเป็นร้อยละในการอธิบายความแปรปรวนร่วมกันระหว่างชุดตัวแปรต้นทั้ง 6 ตัวแปร ที่เข้าสมการจำแนก กับกลุ่มนักเรียนที่วิเคราะห์ทั้ง 3 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 71 ส่วนในฟังก์ชัน 2 มีค่า Eigenvalue เพียง 0.2 เท่านั้น อธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่เหลือจากฟังก์ชัน 1 ได้เพิ่มเติมอีกคิดเป็นร้อยละ 7.60 และมีค่า Canonical Correlation เท่ากับ .408

แสดงให้เห็นว่าในฟังก์ชัน 1 คือกลุ่มที่ 1 จะแยกออกจากกลุ่มที่ 2 และ 3 อย่างชัดเจน แต่ในกลุ่ม 2 มีความโน้มเอียงไปทางกลุ่ม 3 และจากการวิเคราะห์พบว่า ฟังก์ชัน 2 ซึ่งเป็นตัวจำแนกกลุ่ม 2 ออกจาก กลุ่ม 3 มีความแปรปรวนน้อยกว่าฟังก์ชัน 1 มาก ดังนั้นการพิจารณาจึงพิจารณาฟังก์ชัน 1 เป็นหลัก

โดยสรุปแล้ว จากการวิเคราะห์ค่าสถิติจนถึงขั้นนี้ สามารถเสนอสมการจำแนกเพื่อให้ง่ายแก่การตีความได้ 3 รูปแบบ ในการจำแนกนักเรียนเพศหญิงทั้ง 3 กลุ่มแยกจากกันได้ ดังนี้ คือ

ตัวแปร	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3
การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว	สูง	ต่ำ	ต่ำ
การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน	ต่ำ	สูง	สูง
การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	ต่ำ	สูง	สูง
เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น	ต่ำ	สูง	สูง
การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส	ต่ำ	ปานกลาง	สูง
การรับรู้ความภูมิใจในตนเอง	สูง	ปานกลาง	ต่ำ

ทั้งนี้สามารถพิจารณาการจำแนกกลุ่มของแต่ละฟังก์ชันได้จากกราฟ Territorial Map ดังแสดงในภาพที่ 4

ภาพที่ 4 Territorial Map แสดงผลการวิเคราะห์การจำแนกกลุ่มนักเรียนหญิงทั้ง 3 กลุ่ม

ตาราง 17

จำนวนและร้อยละแสดงความต้องการในการพยากรณ์การจำแนกกลุ่ม

กลุ่มจริง	กลุ่มจากการพยากรณ์							
	ไม่มีเพศสัมพันธ์		ไม่มีตั้งใจมี		มีเพศสัมพันธ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีเพศสัมพันธ์	110	94.80	4	3.4	2	1.7	116	100.00
ไม่มีและตั้งใจจะมี	5	13.20	29	76.30	4	10.50	38	100.00
มีเพศสัมพันธ์	0	-	6	23.10	20	76.90	26	100.00
รวม							180	100.00

ตาราง 17 เมื่อนำตัวแปรจำแนกกลุ่มที่ได้จากการวิเคราะห์ ได้แก่ ตัวแปรการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่มเพื่อน เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัส การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และการรับรู้ความภูมิใจในตนเอง ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่มเพื่อนำไปทดสอบในการนำไปพยากรณ์นักเรียนหญิงเป็นรายบุคคลเข้ากลุ่มทั้ง 3 กลุ่ม ตามสมการจำแนกเข้ากลุ่มที่สร้างขึ้นจาก 6 ตัวแปร เมื่อเปรียบเทียบ กลุ่มนักเรียนหญิงที่เป็นกลุ่มจริง กับกลุ่มนักเรียนหญิงที่ได้จากสมการพยากรณ์ ได้ผลความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนดังนี้

นักเรียนกลุ่มที่ 1 จำนวน 116 คน เมื่อนำตัวแปรทั้ง 6 ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่ม ได้ผลการพยากรณ์สมาชิกเข้ากลุ่มที่ 1 จำนวน 110 คน คิดเป็นความถูกต้องร้อยละ 94.80 และพยากรณ์เข้ากลุ่มอื่น จำนวน 6 คน คิดเป็นความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5.10

นักเรียนกลุ่มที่ 2 จำนวน 38 คน พยากรณ์เข้ากลุ่มถูกต้อง จำนวน 29 คน คิดเป็นความถูกต้องร้อยละ 76.30 และพยากรณ์เข้ากลุ่มที่ 1 และ 2 จำนวน 9 คน พยากรณ์คลาดเคลื่อนรวม คิดเป็นร้อยละ 23.70

สำหรับนักเรียนกลุ่มที่ 3 จำนวน 26 คน พยากรณ์เข้ากลุ่มถูกต้อง จำนวน 20 คน คิดเป็นความถูกต้องร้อยละ 76.90 และพยากรณ์เข้ากลุ่มที่ 2 จำนวน 6 คน พยากรณ์คลาดเคลื่อนรวม คิดเป็นร้อยละ 23.10

และเมื่อนำเอาร้อยละ ของความถูกต้องทั้ง 3 กลุ่มมาหาค่าเฉลี่ยก็จะได้รับร้อยละของความถูกต้องรวมทั้งหมด สรุปแล้วผลที่ได้จากการวิเคราะห์เฉพาะเพศหญิงในงานวิจัยครั้งนี้ การจำแนกกลุ่มทั้ง 3 กลุ่ม พยากรณ์ได้ถูกต้องรวมคิดเป็นร้อยละ 88.30